

Jako hlavní téma své diplomové práce jsem zvolila, poměrně málo probádanou oblast mezigeneračních a intrageneračních forem a způsobů sdružování seniorů. Dle Petruska je studium primárních sociálních vztahů, „které jsou manifestací čisté sociopreferenční orientace či subinstitucionálního chování, vztahů, jež nejsou organizačně a institucionálně vzorcovány a jsou obvykle provázeny emocionálním podtextem, odůvodněno i ve výzkumech makrostrukturálně orientovaných“ (Machonin a kol. 1969: 401).

Takto zaměřený výzkum umožňuje odpovědět na některé teoreticky závažné otázky, které mohou být položeny v následujících oblastech – jaké máme informace o sociopreferenčních orientacích seniorů? Co víme o jejich přátelstvích a vlivu těchto vazeb na kvalitu života seniora? Jaký je vliv těchto vazeb na seniorovu každodennost?

Praktická znalost tohoto typu sociopreferenčních orientací nám pomůže nahlédnout a lépe porozumět jemnému předivu vztahů, kterým jsou senioři obklopeni. A to hned na dvou úrovních, nejen v generaci seniorů samotných, ale seznámíme se i s dynamikou vztahů, které jsou navázány směrem k rodinným příslušníkům a dalším důležitým osobám, které seniory obklopují.